

Čtvrtletník – červen 2020 – číslo 2
Trimestriel – juin 2020
Driemaandelijks – juni 2020

BELGIQUE - BELGIE
1420 BRAINE-L'ALLEUD 1
P 001887

Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda

Milí naši přátelé v Belgii i jinde,

obracíme se na Vás s prosbou o pomoc s našimi letními tábory. Jedná se o integrační pobyty, které pořádáme už od roku 2005. Mezi našimi handicapovanými klienty získaly za tu dobu obrovskou oblibu! Na každý turnus přijede na 50 lidí, každým rokem organizujeme 2 turnusy.

Mnoho našich klientů si neumí prázdniny bez týdenního pobytu s koníky a terapiemi (arteterapie, muzikoterapie, sport) už ani představit, zvláště pak naši klienti s autismem. Věřte nám, že pro tyto lidi bylo období nouzového stavu asi nejhorší ze všech lidí. Denně nám psali a volali jak jejich rodiče a prarodiče, tak i samotní klienti, zda už budeme dělat naše aktivity – kavárnu AdAstra (která byla nyní lidskými hyenami barbarsky vykradena a přišli jsme tak o vybavení za 250 000,- Kč), tak jízdy na koních a všechny ostatní naše činnosti...

Lidé s autismem přišli v nouzovém stavu o svůj pravidelný režim a působilo to na ně velice destruktivně. Člověk s autismem žije dle pravidel, režimu a řádu. Když o to přijde, je zcela v koncích... Často i tak, že začne být zlý na své nejbližší okolí. Někteří autisté začali ničit své domovy, být násilní. Pro mnohé lidi v jejich okolí i pro ně samotné to bylo skutečně drsné období.

Plánované pobyty nesmíme a nechceme zrušit, byť musím říci, že ta smutná událost s kavárnou námi skutečně otřásla a vzala tak trochu dech... Nyní sháníme finance na pobyty a budeme moc rádi za každou pomoc!

Věříme, že s vámi to zvládneme... Za vše předem moc děkujeme!!!

Mgr. Markéta Šulcová,
ředitelka

z archivu Zajíčka na koni

JAK POMOCI?

Nejlépe skrz sbírku Darujme:

<https://www.darujme.cz/projekt/1201030>

anebo na transparentní účet táborů našeho Zajíčka na koni:

IBAN:

CZ4220100000002600738016

BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

ZAJÍČEK NA KONI, O.P.S.

Podskalská 8, 120 00 Praha 2

IČ: 269 86 558, tel: 731 009 645

<http://zajiceknakoni.cz/>

<https://www.cafeadastra.cz/>

Co si myslím o Češích

Na první pohled se Češi tváří chladně: vypadají vážní. Ale když s nimi začínáš mluvit, tak se najednou objeví radost. Je hned vidět, že jsou z ničeho nic rychle rádi.

ilustrační foto

Ceši jsou také velmi štedří!

Táta byl Tunisán a pracoval 3 roky v Čechách, když mu bylo 28 let. Měl tam dvě rodiny kamarádů. Když jsem byla mladá, strejda z Belgie, jeho bratr, jel s námi na návštěvu k těmto tátovým kamarádům. Strejda z Belgie je vůbec neznal a já taky ne. Když jsme byli u nich, tak nám nabídli všechno, co měli ve skříni. A měla jsem velký šok, protože když strejda řekl: „Ohhhh, vy máte hezkou křišťálovou vázu“, tak mu ji okamžitě dali. Strejda to potom nechtěl vzít, cítil se blbě, ale nic se nedalo dělat, oni mu to silně dali, doslova vnutili. Já jsem byla touto scénou dost překvapená, jak ti lidi toho doma moc neměli, a přitom dali všechno!

To se nestalo jenom jednou. Vždycky když jsem byla poprvé u lidí, které jsem viděla poprvé, ti vždycky byli strašně hodní a štedří. Proto můžu říct, že Češi mají srdce TAKOVÉHLE!!!!

Když jsem byla malá, tak jsem jezdila k babičce, která bydlela

na vesnici. Co mě překvapilo, bylo to, že k ní skoro nikdo nikdy nechodil na návštěvu, kromě vlastní rodiny. Dlouho po té době jsem se řekla, že to bylo proto, že babička a děda musili pracovat na poli a těžká práce nedává hodně času na návštěvy. Ale překvapilo mě to.

Vždycky mě taky překvapovalo, jak se česká města krásně udržují a jsou čistá. Češi mají ještě disciplínu, která se týká čistoty. V Bruselu je všude špína. I když si stěžuju u starosty v Schaerbeeku, kde bydlím, že by radnice měla dát do ulic kamery, nic se neděje. I když policisté jasně vidí, že někdo hodil něco na zem, tak nic se nestane. Mně se zdá, že policie v Česku je víc přísná než u nás.

Je pro mě také zajímavé, jak je možné, že Češi mají všichni stejný rukopis! Babička, maminka, sestřenice, sousedka, i děti od deseti let – všichni píšou stejně a jak krásně! Ani já sama nemůžu přecíst, co jsem napsala před dvěma minutami!

ilustrační foto

A ještě něco: Češi jsou inteligentní, když se to týká oprav na silnicích! V Bruselu máme všude opravy. A ty trvají měsíce nebo roky! Řidiči se tady jednou zblázní! A v Česku jsem měla

šok, když jsem jednou viděla, že tam pracují ve dne i v noci, aby ty opravy byly rychle hotové a silnice průjezdné! To tady je snad neuvěřitelné!

A pro vás holky! No, to není možné, jak Češi mohou mít tak obrovské obchodní domy! Ty naše jsou staré, a tak malinké ve srovnání s vašimi. Vy jich máte taky hodně. Jsou taky všude hypermarkety, když tady většinou chodíme do supermarketu.

Dřív jsem moc neměla ráda českou čokoládu. Musím ale říct, že dnes mají vaše značky jako Orion výbornou kvalitu! Nemí třeba jezdit do Belgie, abychom jedli dobrou čokoládu!!!

Tři oříšky pro Popelku © Byrev

To, co se mi nejvíc líbí, jsou vaše pohádky na Vánoce. Ta tradice mě tak lákala, že jsem z toho byla blázen a koupila jsem si je na asi padesáti DVD (dívčádčákách). Staré nebo nové pohádky – všechny se mi líbí! To kouzlo okolo pohádek dělá z Čechů kouzelné lidi!!!

*Yasmina,
studentka kurzu češtiny pro
cizince při ČŠBH Brusel*

PS: Text nebyl redakčně upraven.

Chvilka poezie

Kdo se opravdu nebojí češtiny, pustí se do rýmování a žertování.

V září jdeme do školy,
nastanou nám úkoly.

Už na nás čeká učitelka,
česká škola nás volá dneska.

Tak do školy spěcháme
avšak škody neuspěcháme.

Učíme se česky,
víme, že cíl je těžký.

Protože cesta je dlouhá,
ať vyhraje naše touha.

Děláme pokusy
a máme vkus.

Zkoušíme to rok od roku
až docílíme pokroku.

Zvýšíme výskok
za každý skok.

Je to cesta do nekonečna,
která je nám společná.

Kde se vyučuje čeština,
tam jsme jako rodina.

Čeština nezní nedostupně,
má jenom některé stupně.

Postupný je náš
vstup do češtiny.

Diktáty rádi píšeme,
o čem v rádiu slyšíme.

Těšíme se na setkání,
větší bude poznání.

Jedničku si zasloužíme,
když se dobře naučíme.

Zkoušky se bojíme,
přesto ji nějak přežijeme.

A taky se bavíme,
jako tým se cítíme.

Celý rok se těšíme,
až v červnu skončíme.

Kdo má český slovníček,
může být cizí nováček.

Má slovní zásobu
i loni za sebou.

Jako slon v porcelánu
má sklon k riziku.

A kdo má češtinu za koníčka,
bude mít konečně štěstí.

Začátečníci si lámou hlavu,
zažijí zklamání u lavice.

Říkají, že český jazyk je složitý,
Považují ho za těžký a za zlo žití.

Myslí si, že tato věta nedává smysl,
vypadá jako věda a nemá směr.

Čeština opravdu není tak komplikovaná,
je pravdou, že je u nás milovaná.

Víte, víte
co tady svítí?

Jsou to naše oči,
žijí i v noci.

Svítlí jako oheň
chtějí vědět o všem.

--*--

Kurz češtiny není běžný,
každý může být úspěšný.

Máme hodnou učitelku,
přeje nám hodně úspěchů.

Je dost známá,
to je dobré znamení.

Není moc přísná,
ale v češtině se vyzná.

Nikdy se na nás nezlobí,
užíváme si každého období.

Oživí naši paměť
a uživí památky.

Když chodíme večer do školy,
neneseme jen úkoly.

Projevíme dobrou vůli,
a cítíme lákavou vůni.

Protože v úterý dort upekla
a ten posílá naši dietu do pekla.

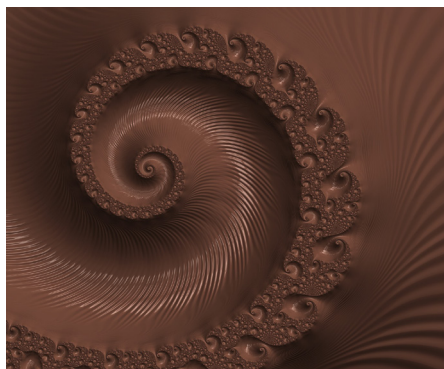
Přinese dobrou náladu
i dobrotu proti hladu.

Studenti předají cukroví
mají ubrousky papírové.

Dobrou chuť!
Nadobro v pohodě.

Katherine,
studentka češtiny pro cizince
při ČSBH Brusel
PS: Text nebyl redakčně upraven.

Vážení přátelé čokolády,

ilustrační foto

velmi si vážíme Vaší podpory, kterážto se v těchto nejistých časech stává zásadní a uklidňující. Jelikož si uvědomujeme, že v nynější kaši naprosto nejsme sami, chtěli bychom nabídnout potenciál rozvoje a úspěchu talentovaným krajanům či obecně lidem, kteří hledají prostor k prezentaci své tvorby. Rádi bychom tak pozitivní energii šířili dál, ve vlně podpory jako metaforické planetární obejmutí.

Dokonce již máme prvního umělce k představení! Josef Špatina, moudrý modrooký muž se zlatými českými ručičkami; již řadu let se věnuje tvorbě šperků s polodrahokamy jako hlavním motivem, ozdobené originálními nápady vtisknutými do slitiny stříbra a cínu. Skromně Vás zveme do našeho e-shopu ke zhlédnutí první kolekce: www.Sweet-Life.be

Vítáme i Vaše doporučení. Znáte umělce, jehož práci byste rádi podpořili? Napište nám na našich stránkách.

Mějte se hezky! Za celý Sweet-Life team s úctou

Dušan Swalens

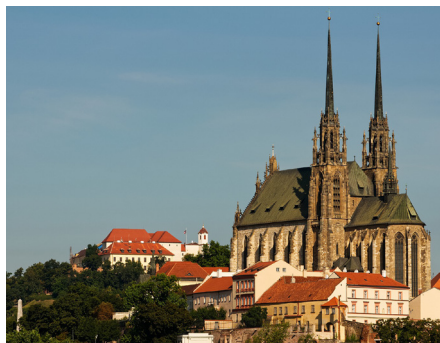
ZPOVĚĎ EMIGRANTA

Nejdřív jsem o viru nechtěl psát vůbec. Potom jsem chtěl napsat o životě v karanténě s dvěma malými dětmi něco vtipného. Ale o tom už psal každý. Teď to vypadá, že napíšu melancholický text o stesku po domově v časech zavřených hranic.

ilustrační foto

Když jsem před deseti lety přibyl do Belgie, Evropa se zdála jaksi menší. Od té doby se začaly kolem Belgie vztyčovat hranice, ať už ty skutečné brexitové, nebo ty mentální populistické. A člověk si začal uvědomovat, že něco jako hranice v Evropě přetrvává. Ale pořád člověk mohl skočit do letadla nebo do auta a za chvíli byl v Česku u rodiny a u kamarádů, hranice nehranice. Domů to bylo vždycky blízko. Pamatuju si ještě mé spolubydlící z pražských kolejí, co se jednou za půl roku vypravovali za rodiči do Bohumína, to byla tehdy dálka!

ilustrační foto

Dosud jsem tedy stesk po domově kompenzoval vcelku častými cestami do Česka (tedy zejména do Brna), kde jsem intenzivně nasával všechno české, aby mi to ty dva měsíce do další návštěvy vydrželo. Mé cesty do Brna jsem si jakoby fetoval, abych to vydržel do další dávky.

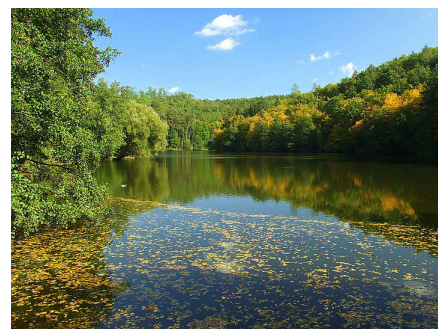
A pak přišlo tohle. Zavřené hranice, smrdíš v cizině, domů už se nepodíváš. Vypadla velikonoční dávka a stesk po domově se na mě vrhl nepřipraveného. Takže jsem musel nasadit substituční léčbu.

V první řadě sledováním českých filmů. Bylo co dohánět, protože jsem české filmy posledních let dost zanedbával. A ukázalo se, že jsem dělal dobře. Se seriály to je lepší, vlastně jsem byl až překvapen, jak skvělé a vtipné seriály Česká televize v poslední době vyprodukovala. S postupující melancholií jsem však po nějaké době vyzoroval, že intuitivně tíhnu k pořadům a seriálům z období mého dětství, až jsem skončil u sledování archivních československých týdeníků. Když mě moje belgická žena viděla sledovat reportáž televizních Aktualit z osmdesátých let o nedostatku dámských hygienických vložek, poprvé vyjádřila obavu, zda karanténu přežijeme ve zdraví. Běžnou reportáží filmových týdeníků té doby jsou i reportáže o pohraničnících a jejich ostrých psech. To mi teď vždycky zatrne – možná už tam jsou zase a čekají, až se nějaký zoufalec, co má v Čechách rodinu, vydá na sebevražednou cestu močály z bavorské strany.

Taky jsem poněkoliťatě začal číst knížky českých autorů, které mám doma v knihovně, zejména mého milovaného Jiřího Kratochvila.

Jeho road movie z brněnských ulic (pravda, s notnou dávkou magického realismu) fungují na melancholického Brňáka jako teleport prostorem i časem. A ještě jedna věc mě teď pojí s Kratochvilovými knihami. Kratochvilův otec totiž v padesátých letech emigroval a malý Kratochvil už otce nikdy neviděl (jak by taky mohl; i v padesátých letech byly zavřené hranice, stejně jako dnes). Téma emigrace je tedy v Kratochvilových románech všudypřítomné. Což mi pomáhá vyrovnat se s mým vlastním statutem emigranta, kterým jsem byl oceňován letos třináctého března. Kdo by tušil, že můj poslední návrat do Belgie po vánočních svátcích byla vlastně „cesta za kopečky“ (zde asi myšlen Pálavský vrch Děvín, kolem kterého za starých časů projížděla linka Regio Jetu Brno – letiště ve Vídni).

Stejně jako všichni emigranti však chovám v srdci naději, že mé oko ještě jednou spatří řeku Svratku a její romantické brněnské

ilustrační foto

údolí. Do té doby si vystačím s Kratochvilem a s českými seriály. Když se v seriálu Kosmo Češi podívali až na měsíc, proč by jednoho dne nemohla jejich noha vstoupit třeba do Vídně?

Aleš Bartl

Členské příspěvky

Milí přátelé,

na letošní rok jen tak nezapomeneme! I když jsou mezi námi mnozí pamětníci, nikdo se na nic podobného nepamatuje! Ať jsme měli na letošek jakékoliv plány, všechno jsme museli v téměř celém prvním pololetí zrušit, a to jak v soukromém, tak ve společenském životě! Pevně věříme, že jste koronakrizi vy i vaši drazí překonali ve zdraví, a to jak na těle, tak na duši. Některým starším krajanům jsme v průběhu krize telefonovali a všichni byli podle našich zpráv v pořádku. Doufáme, že to tak i zůstalo. V těžkých dobách se nejlépe projeví lidské charaktery, a tak se nemálo krajanů zapojilo do iniciativy našeho velvyslanectví a Českého centra a šilo roušky. Na samém počátku krize ochotně nabídla potřebným svou pomoc Alexandra Jedličková. Moc si toho vážíme.

Besedě se letos zatím podařilo uspořádat pouze únorové Andělské pečení, ale všechny naše ostatní plány přišly vniveč. Doufáme však, že se po letních prázdninách budeme moct opět scházet a prožívat společně pěkné chvíle.

Covid-19 se podepsal i na našem Zpravodaji, první číslo jste dostali pouze e-mailem, protože výtisky jsou již víc než 3 měsíce na cestě do Belgie a nikdo neví, kde se nacházejí. To je také důvod, proč nikdo z vás, kdo má již zaplacený

letošní členský příspěvek, nedostal se Zpravodajem členskou kartičku na rok 2020. Doufejme, že toto číslo bude mít větší štěstí a kartičku s potvrzeným členstvím v něm vlepenou najdete. Pokud jste letos příspěvek ještě neposílali, zde jsou potřebné instrukce: příspěvek **za jednotlivce činí 15 €** a **za rodinu - 25 €**. Pošlete jej prosím na účet Besedy číslo **BE26 3630 3022 4129**, BIC je **BBRUBEBB**.

Děkujeme vám za věrnost našemu krajauskému spolku, který v březnu oslavil 116 let existence. Přejeme vám hezké a bezpečné letní prázdniny a dovolenou a těšíme se na shledanou v září.

za výbor Besedy - Olga

ČESKÝ KRAJANSKÝ SPOLEK
ČLEN 2020

Spolek krajanů v Belgii od roku 1904
Amicale des Tchêques de Belgique depuis 1904
Vereniging van Tsjechen in België sinds 1904

Jméno a Příjmení
BESEDA

BRUSELSKÁ SOJKA alias Kateřina Farná

Belgické vynálezy a objevy aneb

KDO PRVNÍ BUDE MÍT VAKCINU PROTI KORONAVIRU

Poslední týdny přinesly do mnoha vědeckých pracovišť po celém světě úplně novou výzvu – kdo první přijde s účinnou vakcínou proti novému typu koronaviru, způsobujícímu nemoc covid-19. Belgičtí vědci nejsou výjimkou. Ti v Gentu zkoumají možnosti protilátek, které produkují lamy, Lovaňská univerzita už dokonce oznámila, že testuje prototyp slibné vakcíny. Zajímavou spojitost s Českou republikou představuje přínos belgického profesora Erika de Clercq, s nímž Antonín Holý spoluobjevil lék proti HIV/AIDS, který už zachránil nebo alespoň prodloužil milióny životů. V Belgii se toho však zrodilo mnohem víc. Pojďte se podívat na přehled toho nejzajímavějšího:

Antikoncepční pilulka: První antikoncepční pilulka vyrobená v USA v roce 1957 v sobě nesla řadu vedlejších účinků. O čtyři roky později vlámský porodník a gynekolog Ferdinand Peeters vyvinul zdokonalenou verzi, která se celosvětově rozšířila. V té době v přísně katolické Belgii nutili konzervativního katolíka Peeterse, aby o svém experimentu mlčel, a tím neporušoval náboženský zákaz antikoncepce. Svou pilulku nikdy nepatentoval.

Asfalt: První novodobá asfaltová směs je přisuzována chemikovi Edwardu J. de Smedtovi v roce 1870. Její složení ještě dále vylepšoval.

Bakelit: První komerčně využitelnou umělou hmotu vynalezl chemik Leo Hendrik Baekeland v roce 1907. Název podle jeho jména, tedy „bakelit“, v hovorové řeči rychle zdomácněl. Baekeland se stal i prvním vynálezcem chlorostříbrného fotografického papíru.

Bonboniéra: Jako první začal pralinky z čokolády vyrábět a do luxusních krabiček balit lékárník Jean Neuhaus se svou ženou v polovině 19. století v Bruselu.

ilustrační foto

Brusle: Ostré nože na zimních kotníčkových botách vymysleli pravděpodobně jako první Belgičané, pokud tuhle techniku, jak se pohybovat po zamrzlých městských kanálech, neodkoukali od Nizozemců.

Burza cenných papírů: Ve 14. století leželo území dnešní Belgie mezi dvěma hlavními obchodními říšemi: Středomořím, kterému dominovali Italové, a Baltským

mořem s německými hanzovními obchodníky. Belgičané, přesněji řečeno Vlámové, často při obchodování hráli roli makléřů. Jedním z významných míst se stal hostinec rodiny Van der Beurse v Bruggách, před nímž se na náměstí vedla výměnná jednání. Časem se ustanovily pravidelné směnné kurzy, až se tato myšlenka rozšířila mimo Flandry na další trhy nazývané beurzen neboli burzy. V latině slovo bursa znamená kožený měšec, a právě tři měšce byly v rodovém znaku rodiny Van der Beurse. Taková pěkná lingvistická historka.

Cassonade Graeffe: Speciální světle hnědou směs řepného cukru a melasy, ideální pro studenou kuchyni (do mléka, na palačinky, jogurt nebo chléb) a základní surovinu pro tradiční sušenky speculoos, vymyslel v roce 1929 Karl Graeffe.

Delhaize: Firma v roce 1957 otevřela první skutečnou samoobsluhu v Evropě.

ilustrační foto

Elektrická tramvaj: Slavný vynálezce Karel Van de Poele s více než 240 patenty se roku 1883 stal prvním člověkem, který na trati v Chicagu rozpohyboval tramvaj elektrickým proudem. Později vyvinul trolejový systém.

Cuistax: Pedálové vozítko ze železných trubek určené k projíždění se kolem belgického pobřeží u Severního moře.

ilustrační foto

Formát JPEG: Díky fyzičce a matematicke Ingrid Daubechies, již za její přínos udělil belgický král titul baronka, můžeme ukládat v digitální podobě kvanta obrázků a fotografií. Daubechies vymyslela matematické vzorce, které později použili vývojáři pro kompresi dat.

Imodium: Díky lékaři Paulu Janssenovi máme rychle působící lék ke snížení příznaků gastroenteritidy a střevních problémů.

Mapa světa: Kartograf Gerardus Mercator, rodák z malého přístavu poblíž Antverp, byl průkopníkem matematické geografie. V roce 1541 vytvořil glóbus, který byl přesnější než všechny dosavadní.

Maroquinerie: Už v roce 1829 vznikla v Bruselu firma Delvaux, která se dodnes specializuje na výrobu luxusních kožených doplňků. S tzv. maroquinerie začala ještě dříve než Louis Vuitton a Hermès. Patentováno má zpracování pštrosí kůže.

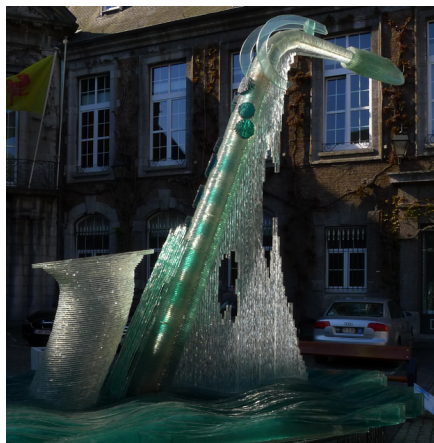

ilustrační foto

Porodnické kleště: Profesor anatomie a chirurg Jean Palfyn z Gentu v roce 1720 představil porodnické kleště zástupcům pařížské lékařské fakulty.

Neopren: Chemik a kněz Julius Nieuwland vynalezl syntetický kaučuk, čili neopren. Finální podobu materiálu dotáhla americká firma DuPont.

Saxofon: Za „jediný nástroj, který dokáže vyjádřit něhu i vášeň“ označil skladatel

ilustrační foto

Georges Bizet právě saxofon, jehož vynálezce byl Adolphe Sax. Rodák z malebného Dinantu, nástrojař, flétnista a klarinetista saxofon vynalezl okolo roku 1840. Zemřel sám a v chudobě ve věku 79 let.

WWW: Belgičan Robert Cailliau stál s britským vědcem Timem Bernersem-Lee u vzniku konceptu webových stránek typu The World Wide Web. Cailliau spolupracoval i na vývoji prvního prohlížeče pro Apple Macintosh (1992).

Zvonkohra: Belgie se pyšní největší koncentrací zvonkoher na světě a je považována za místo jejich zrodu. V roce 2014 UNESCO připojilo belgickou zvonkohru na seznam nemohotného kulturního dědictví.

Profil

Na Brusel se nedá předem připravit. Brusel se musí zažít. A přesto, že jsem se jako novinářka ocitla v hlavním městě evropské politiky, rozhodla jsem se sbírat a pěstovat jiná žurnalistická semínka.

Ta nakonec vyrostla v rozsáhlou, fotograficky bohatě vybavenou knihu. Dostala název *Jak jsem potkala Brusel* a vydalo ji nakladatelství Grada.

Bruselská sojka má kromě stejnojmenných profilů na Facebooku, Twitteru a Instagramu také blog www.bruselskasojka.cz

Společenská rubrika

Milí krajané,

nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě. Děkuje.

13. února 2020 se narodila **Zoé Amélia**, dcera Tima a Markéty Jacobových. Starší sestřička se jmenuje **Iris Magdaléna**.

4. března 2020 se narodil **Liam**, syn Martina Schmalzrieda a Mégane Olinger. Starší sestřička se jmenuje **Ellyn**.

23. března 2020 se narodila **Emily**, dcera Barta Gijsselsa a Nikoly Korandové.

6. dubna 2020 se narodil **Antonín Tom**, syn Ulfa a Zuzany Gjerdingen. Starší bráškové se jmenují **Matyáš Jan** a **Michael Ulf**.

4. května 2020 se narodil **Zachary**, syn Dimitriho Jageneaua a Martiny Schusterové. Starší sestřička se jmenuje **Klára**.

Upřímně rodičům blahopřejeme. Necht' vám děti přinášejí jen samou radost a štěstí!

10. dubna 2020 oslavil narozeniny náš webmaster **Ulf Gjerdingen**.

15. května 2020 oslavila narozeniny paní **Anne-Marie Bořecká Desmedt** z města Huy.

23. května 2020 oslavil narozeniny pan **Zdeněk Král** z Bruselu.

4. června 2020 oslavila narozeniny milá pokladní Besedy **Barbora Frostová**.

10. července 2020 oslaví narozeniny paní **Eva Langer**.

17. srpna 2020 oslaví obdivuhodné 96. narozeniny bývalá dlouholetá jednatelka Besedy, paní **Zdeňka Makoňová-De Raad** z Gentu.

2. září 2020 oslaví narozeniny paní **Eliška Meuleman-Kneblová** z Brugg.

Všem oslavenčům srdečně blahopřejeme, do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Kalendář Českého krajského spolku Beseda:

Grilování v Lese snů	« Bois des Rêves » u Ottignies a Louvain-la-Neuve	2. polovina září 2020
Dýchánek s Ivo Šebestíkem	Místo bude určeno později.	říjen 2020

Zpravodaj vychází čtvrtletně. Členové Besedy dostávají výtisk poštou automaticky, ostatní na požádání. Každý zájemce může dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej též můžete z webových stránek Besedy www.beseda.be

Příští číslo Zpravodaje vyjde v září 2020, uzávěrka pro vaše příspěvky je 1. srpna 2020.

EDITOR: Zuzana Gjerdingen, zuzana.gjerdingen@gmail.com, spolek@beseda.be

ADRESA: Český krajský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud, Belgique

TELEFON: +32 2 384 96 44 nebo +32 497 92 81 62